

STICHTING VETERANEN OEGSTGEEST

Nr. 3 Jaargang 5

Maart 2026

Stichting Veteranen Oegstgeest

Telefoonnummer : 06-83580746

E-mailadres : secretaris@veteranen-oegstgeest.nl

www.facebook.com/VeteranenOegstgeest

[St. Veteranen Oegstgeest - Home \(veteranen-oegstgeest.nl\)](http://veteranen-oegstgeest.nl)

Bij de voorplaat: Eregroet bij de zojuist geplaatste Stolperstein in de Deutzstraat 13 te Oegstgeest voor Paul Segaar (oud-militair en Verzetsman). Foto: Wil van Elk.

INHOUDSOPGAVE

1. Bestuur Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO).
2. Van het Bestuur/Redactie.
3. Onderhoud Oorlogsgraven.
4. Social en verlate Nieuwjaarsreceptie te Rijswijk.
5. Plaatsing Stolpersteine en Veteranencafé.
6. Militariabeurs Houten
7. Herdenking bij de Wassenaarse Slag 2026.
8. Humor in Uniform.
9. Foto-collage.

1. Bestuursleden SVO

Voorzitter
J. Verdonk

Secretaris
B. Hermans-Groen

Penningmeester
B. Hermans

Hoofdredacteur
W. v/d Houten

Alg. bestuurslid
E. Dusoswa

2. Mededelingen van het bestuur

- Draagspeld Stichting Veteranen Oegstgeest

Medio 2026 bestaat het Veteranencafé van de Stichting Veteranen Oegstgeest alweer 5 jaar. Vanwege dit heugelijke feit heeft het bestuur van onze stichting besloten om een officiële draagspeld te laten vervaardigen voor alle deelnemers.

Gedurende de aankomende Veteranencafees kunt u voor € 3,50 in het bezit komen van dit kleinood. Let wel: Op = Op

- Aankomende Veteranencafees van 2026

Elke 2^e donderdag van de maand in het Dorpscentrum van Oegstgeest;

12 maart, 9 april, 14 mei, 11 juni, 9 juli, 13 augustus, 10 september, 8 oktober, 12 november en op 10 december.

De Stichting Kringloop Herenstraat 63 Voorhout heeft het financieel mogelijk gemaakt, dat de Veteranencafees in 2026 doorgang kunnen vinden.

Waarvoor onze dank!

3. Onderhoud Oorlogsgraven

“De Oorlogsgraven gehuld in een wit kleed”.

Zoals altijd werd deze maand weer onderhoud gepleegd aan de Oorlogsgraven bij het Groene Kerkje en aan het Witte Anjer Perkje bij het Gemeentehuis van ons dorp. In principe geschiedt dat altijd op de 1^e zaterdag van de maand, maar soms -meestal als gevolg van het weer- verschuift dat naar een andere datum, omdat het onderhoud dan lastig of onmogelijk is. Een enkele keer komen er ook een paar vrijwilligers helpen, maar meestal is de ploeg niet zo erg groot. Dat maakt niet uit; we doen het graag, als eerbetoon aan onze Bevrijders, die hun leven hebben gegeven, zodat wij in vrijheid kunnen leven.

“Het lijkt alsof de grafstenen van de Oorlogsgraven staan te wenen.”

4. Social en verlate Nieuwjaarsreceptie te Rijswijk

Op dinsdag 3 februari j.l. organiseerde de Koninklijke Bond van Wapenbroeders (KBvW), afdeling Zuid-Holland een zogenaamde “Social” in de kantine van het Museum Bescherming Bevolking (BB) in Rijswijk. Ook werd op deze datum de door de barre weersomstandigheden uitgestelde Nieuwjaarsreceptie gehouden.

Rond 13.30 uur arriveerde een afvaardiging van de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO), samengesteld door de heren Hermans, van den Houten en van Leeuwen, bij de kantine van het bunkercomplex, op het uitgestrekte museumterrein, dat gelegen is in het Park Overvoorde in de eerdergenoemde plaats.

Binnen in het gebouw werden zij verwelkomd door de heer Taal, de voorzitter van de KBvW, afdeling Zuid-Holland en enkele bestuursleden van de andere verenigingen, die eveneens gebruik maken van het BB-Museum. Dat zijn o.m. Onze Vrijwilligers Vereniging (OVVKNR) en de Bond van Oud-Stoters (BOSS). Nadat de laatste van de ongeveer 35 deelnemers was binnengekomen werd een openingswoord uitgesproken door één van de bestuursleden, die de aanwezigen nog een voorspoedig en gezond 2026 toewenste. Vervolgens werd door een paar organisatoren enkele glazen met champagne uitgereikt, waarna de voorzitter van de KBvW de gasten verzocht -voor zover zij daar toe in staat waren- om op te staan en een toast uit te brengen op het nieuwe verenigingsjaar. Na dit prettige moment werd de nieuwe voorzitter van het OVV, de heer Turfboer voorgesteld aan de aanwezigen. De OVV is een vereniging waar voornamelijk oud-personeelsleden bij zitten van het Korps Nationale Reserve. De redacteur van dit verhaal dacht, dat de leden van de Bond van Oud-Stoters leden waren van een biljartclub, maar het bleken voormalige personeelsleden van de Stoottroepen te zijn, die momenteel zijn opgenomen in de Luchtmobiele Brigade.

Tijdens de bijeenkomst werd door de drie SVO-vertegenwoordigers uitvoerig met anderen gesproken over hun deelname aan de “Remembrance-Week” in Londen, die

had plaatsgevonden in november van 2025. Ook een aantal andere interessante zaken “passeerden de revue” en er werden wat toekomstige verrichtingen van de KBvW besproken, zoals deelname aan de herdenking op vrijdag 27 februari van de 6 Franse Marine-Commando's, die in de Tweede Wereldoorlog (1944) omkwamen bij een zeer riskante landing en verkenningssmissie bij de Wassenaarse Slag.

Gedurende de bijeenkomst werden ook een aantal hartige hapjes rondgedeeld, waaronder toastjes met vis en bakjes saté, waar de aanwezigen volop van genoten.

Rond 15.30 uur verlieten de deelnemers de kantine, om weer verzadigd huiswaarts te keren, al uitkijkend naar een volgende Veteranen-bijeenkomst.

5. Plaatsing Stolpersteine en Veteranencafé

- Plaatsing Stolpersteine

Op donderdag 12 februari j.l. werden in Oegstgeest weer een aantal Stolpersteine gelegd. Voorafgaande aan deze plechtigheid was er -om 14.00 uur- een ontvangst voor de deelnemers op het Gemeentehuis. De SVO werd tijdens deze bijeenkomst en de daaropvolgende plechtigheden vertegenwoordigd door de heren Bert Hermans, Willem van den Houten en Koos Verhaar. De herdenkingsbijeenkomst was georganiseerd door het Comité Herdenken en Vieren Oegstgeest en de Historische Vereniging Oegstgeest.

Na van koffie en thee voorzien te zijn in de gezellige Raadszaal van het Gemeentehuis opende voorzitter van het Comité Herdenken en Vieren, mevrouw Linda van der Zon-Bronsgeest de bijeenkomst en heette de ongeveer 75 geïnteresseerde aanwezigen hartelijk welkom. Onder de aanwezigen waren nabestaanden die speciaal uit Zuid-Afrika en Engeland waren overgekomen, om de plechtigheid bij te kunnen wonen.

Mevrouw Linda van der Zon-Bronsgeest legde in het kort uit wat de bedoeling was van deze middag en gaf vervolgens het woord aan de Burgemeester, de heer Emile Jaensch, die het belang van de Stolpersteine (struikelstenen) nog eens benadrukte en vertelde, dat de Gemeente daarom graag de Trouwzaal ter beschikking stelde om deze herdenking te ondersteunen. Volgens de Burgemeester zijn de Stolpersteine belangrijk, omdat veel slachtoffers uit de Tweede Wereldoorlog geen graf hebben. Heel veel mensen hebben geen plek gekregen om ze te herinneren en de laatste plek

vanwaar ze eigenlijk zijn weggevoerd, is dan de plek die voor de nabestaanden het meest dierbaar is.

De volgende spreker was de heer Sam Schoch, namens de Geestelijke Gezondheid Zorg (GGZ) Rivierduinen, de rechtsopvolger van het vroegere Psychiatrische Ziekenhuis Endegeest. Hij schonk onder meer aandacht aan het morele dilemma, waarin de toenmalige Directeur van Endegeest verkeerd moet hebben, toen de Duitsers hem dwongen om een lijst met namen te geven, van de Joodse patiënten. Achteraf kan men natuurlijk altijd zijn gedachten daar over hebben, maar als je zo gedwongen en bedreigd wordt, kun je je daar moeilijk tegen verzetten.

Mevrouw Fanny Weil -Notowisz -kleindochter van het Joodse slachtoffer mevrouw Sima Lea Notowisz-Riss vertelde e.e.a. over haar omgekomen familielid.

Aansluitend vertelde mevrouw Dineke Peddemors, van de Historische Vereniging Oegstgeest en lid van de Stolpersteinegroep over hetgeen een aantal Joodse patiënten overkomen was. Het betrof hier de dames Esther de Beer en Henriëtte van Wageningen en de heer Abraham Gelblum. Hetzelfde deed mevrouw van Furth, nabestaande van mevrouw Betsy van Furth.

Tot slot vertelden de heer Wim van Tuyl -zijn moeder was de weduwe van verzetsman Paul Segaar- en mevrouw Daphne Daems -kleindochter van Paul Segaar over de verrichtingen van het slachtoffer gedurende de Tweede Wereldoorlog.

Na de bijeenkomst -omstreeks 15.00 uur- verzocht mevrouw van der Zon-Bronsgeest aan alle aanwezigen, om zich naar de Deutzstraat (die zich op loopafstand van het Gemeentehuis bevindt) te begeven, waar de eerste Stolpersteine geplaatst zou worden. Enkele werklieden van de Gemeente waren daar al aanwezig en hadden voorbereidingen getroffen voor de plaatsing van de Stolperstein voor de woning op nummer 13, waar in de Oorlogsjaren de heer Segaar met zijn gezin had gewoond.

De verzetsstrijder Paul Segaar was in de eerste oorlogsdagen militair. Direct na de capitulatie ging hij meteen in het verzet en nam een onderduiker in huis. Hij werd verraden en opgepakt op 2 januari 1941. Hij kwam onverwachts op vrije voeten, en zette zijn werk voort. Op 15 januari 1944 werd hij opnieuw gearresteerd. Via Kamp Vught kwam hij in het Concentratiekamp Sachsenhausen terecht en daarna in het Concentratiekamp Bergen-Belsen, waar hij op 10 april 1944 terechtgesteld werd. Hij was toen 29 jaar oud.

Voor de nabestaanden was de herdenking emotioneel. Segaar's kleindochter noemde de dag "heel belangrijk" en "heel bijzonder, dat er op deze manier herdacht wordt." Over zijn verzetswerk zei ze "dat hij veel Joodse mensen heeft geholpen, dat hij ook de bonnen heeft verzorgd." De heer van Tuijl, de tweede zoon van de weduwe Segaar, vertelde hoe zijn moeder na de oorlog, tevergeefs hoopte op zijn terugkeer. "Er kwam wel eens een trein met overlevenden aan, vlak na de oorlog. Ze ging dan vaak naar het station in de hoop, dat hij erbij zou zitten. En steeds was het weer niet het geval." Verzetsman Paul Segaar is uiteindelijk nooit meer teruggevonden.

Na de toespraken en na een minuut stilte, werden eerst de nabestaanden van de verzetsman door de ceremoniemeester, de heer Koos van der Bruggen, secretaris van de Comité Herdenken en Vieren, uitgenodigd om bloemen te leggen bij de Stolpersteine. Vervolgens zou de Burgemeester bloemen leggen en daarna de rest van de aanwezigen. De heer Van der Bruggen "vergat" even de Veteranen, die voordat er door de geïnteresseerden bloemen zouden worden gelegd, eerst nog de eerbewijzen moesten brengen. Om te voorkomen, dat het eerbewijs "de mist in zou gaan", namen de Veteranen even het initiatief om zelf naar voren te gaan, waarbij de Burgemeester min-of-meer werd gepasseerd. Mijnheer Jaensch, sorry daarvoor! Voor de rest verliep de plechtigheid volgens protocol. Het gezelschap begaf zich vervolgens naar de Rhijngaasterstraatweg nr. 5, waar vijf Stolpersteine geplaatst zouden worden, naast de 5 Stolpersteine, die daar al eerder geplaatst zijn, ter nagedachtenis aan de Joods psychiatrische patiënten, die van hieruit in de oorlog zijn weggevoerd.

De personeelsleden van de gemeente, die de plaatsing van de Stolpersteine hadden voorbereid, gingen -nadat iedereen gearriveerd was- over tot het inmetzelen van de stenen. Nadat de heer Koos van der Bruggen de plechtigheid had opgestart, werd het woord gegeven aan de heer Jacques Thorn, van de Historische Vereniging Oegstgeest en lid van de Stolpersteine groep, die heel gedreven hier nogmaals het verhaal van het wegvoeren van de patiënten vertelde. Nadat de Joodse Rabbijn Leo Levie uit Leiden de Kaddish (een Joods gebed) bij de stenen had uitgesproken, werd een minuut stilte gehouden, waarna de heer Koos van der Bruggen, de nabestaanden en vervolgens de Burgemeester uitnodigde tot het leggen van bloemen.

Aansluitend traden de drie Veteranen naar voren en brachten het eerbewijs, waarna de rest van de aanwezigen ook bloemen legde. Bij beide plechtigheden was de “Hoffotograaf der Veteranen”, de heer Wil van Elk aanwezig, om een en ander vast te leggen, o.m. ten behoeve van de SVO-Nieuwbrief.

Ook mevrouw Birgit Disseldorp van de Omroep “Centraal” was aanwezig om verslag te doen van de plechtigheden. De plaats waar de Stolpersteine zijn gelegd, is bij het voormalige Poortgebouw van de Psychiatrische Inrichting “Endegeest”, waar op 13 mei 1943 mevrouw Esther de Beer (49 jaar), mevrouw Betsy van Furth (48 jaar), de heer Abraham Gelblum (64 jaar), mevrouw Sima Lea Notowisc-Riss (65 jaar) en mevrouw Henriëtte van Wageningen (88 jaar), die hier als patiënt werden verpleegd, door de Duitsers werden afgevoerd. De toenmalige directeur van “Endegeest” was in de periode daarvoor door de bezetter gedwongen, om bekend te maken, welke van zijn patiënten Joods waren. De vijf patiënten werden met andere patiënten (voor wie dus al eerder Stolpersteine gelegd zijn), vervoerd naar Kamp Westerbork en vervolgens naar het Concentratiekamp Sobibor, waar zij kort na aankomst zijn vermoord. Inmiddels liggen er 32 Stolpersteine in Oegstgeest en er zullen er nog meer volgen. Mevrouw Caroline van Tongeren organiseert samen met het Comité Herdenken en Vieren de plaatsing van de stenen. “Op deze manier brengen we die mensen weer even terug naar de tijd van nu, zodat we over ze praten en we ze niet vergeten”, aldus mevrouw van Tongeren, die met haar dochter ook het uitreiken van de bloemen bij beide herdenkingen verzorgde. Om 15.30 uur verlieten de SVO-vertegenwoordigers de herdenkingsplaats, om zich te verplaatsen naar de volgende opdracht; het verzorgen van het maandelijkse Veterancafé, terugkijkend op een waardige herdenking.

- Veteranencafé.

Eveneens op donderdag 12 februari j.l. werd aansluitend aan de plaatsing van de Stolpersteine in Oegstgeest -om 16.00 uur- in de Kleine Zaal van het Dorpscentrum (DC) het maandelijkse Veteranencafé gehouden. Op het eerdergenoemde tijdstip werden de deelnemers/bezoekers ontvangen door de nog in het Veteranentenuue geklede bestuursleden, die net waren teruggekeerd van de Stolpersteine-plechtigheid.

Ondanks het gure weer en de afmelding van enkele Veteranen, die in het buitenland verbleven, waren er toch nog 17 Veteranen naar het DC gekomen. Zij kwamen uit Leiden, Lisse, Oegstgeest, Rijnsburg en Voorhout.

Er waren weer volop interessante gesprekken en er werden wat boekwerken gedeeld.

Ook waren weer enkele fotoboeken over reizen van voormalige TRIS-leden (Tris = Troepenmacht in Suriname) naar onze voormalige kolonie. Binnenkort zullen we zo'n reisverslag in onze Nieuwsbrief plaatsen.

Halverwege de bijeenkomst werd door een gastvrouw van het DC enkele schalen met hartige hapjes op tafel gezet; o.m. met een soort ketjap-balletjes, waar de gasten

(bijna) hun vingers bij opaten. Die waren deze keer eens niet gemaakt door de Bedrijfsleider van het DC, de heer Brouwer en ook niet door de leerlingen van de Leo Kanner-School, maar de gastvrouw zelf, volgens een oud familierecept. Uiteraard werd alles weer netjes “op de gevoelige plaat” vastgelegd door de “Hoffotograaf der Veteranen”, de heer van Elk.

Fotografie Wil van Elk 2026

Om 18.00 uur verlieten de laatste gasten het DC, nadat ze de zaal keurig opgeruimd hadden achtergelaten.

6. Militariabeurs Houten

Veteranen zijn oud-militairen, die korte of langere tijd bij Defensie hebben gediend. Of zij nu dienstplichtig waren of beroeps, hun diensttijd is onlosmakelijk verbonden met uniformen, uitrustingen en onderscheidingen. Wanneer zij eenmaal Veteraan zijn of een andere militaire status hebben, zoals post-actief of b.d.'er (buiten dienst) dan raken ze vaak betrokken bij reünies en herdenkingen. Meestal wordt daarbij het Veteranentenu gedragen en vaak ook onderscheidingen of batons, die verwijzen naar hun militaire verleden. Ook na hun diensttijd krijgen sommigen nog andere onderscheidingen, omdat ze bij de brandweer of de politie dienen of hebben gediend. Wanneer het laatste het geval is, dan weet men soms niet, waar men informatie over e.e.a. kan verkrijgen, zoals de opmaak of de draagwijze van onderscheidingen. Ook wil men soms extra (dubbele) exemplaren hebben, omdat dit wel eens makkelijk is. Om deze reden of gewoon uit interesse, bezoeken sommigen wel eens een plaats waar veel uniformen, uitrustingsstukken en onderscheidingen te zien (en te koop) zijn.

Zo ook op zondag 22 februari j.l. Toen brachten de heren Hermans en van den Houten een bezoek aan de grootste Beurs op dit gebied, n.l. de Militariabeurs in Houten (bij Utrecht). Die Beurs vindt al een aantal jaren (bijna altijd op zondag)

plaats in de eerdergenoemde gemeente. Hij is met openbaar vervoer (NS en U-bus) vanaf Utrecht Centraal makkelijk te bereiken. Bus 47 stopt bijna voor de deur van het grote complex. Ook vanaf Station Houten brengt bus 47 U naar de Beurs. Binnen zijn vele tientallen, wellicht honderden kramen, waar men militaire artikelen kan bekijken en eventueel aanschaffen, zoals bajonetten, etalagepoppen, folders, helmen, medailles, militaire boeken, emblemen, (militaire) modellen, sabels, (oude) uniformen, uitrustingsstukken en zelfs (onklaar gemaakte) vuurwapens. Van oude musketten, tot aan de modernste vuurwapens. Van de Browning .50 mitrailleur tot de UZI; alles is daar aan te schaffen, voor militair geïnteresseerden en verzamelaars.

Wil je niets kopen, dan is het toch de moeite waard, om er eens een keer een kijkje te nemen. Er is ook een Restaurant in het gebouw gevestigd en ook in de expositiezaal zijn allerlei soorten etenswaren en dranken te verkrijgen. De Beurs is altijd van 09.00 t/m 14.00 uur open. Heeft U interesse; beide eerdergenoemde bestuursleden kunnen U er alles over vertellen! Overigens de Beurs in Houten ("Houten Expo") is gevestigd aan de Meidoornkade 24. **De eerstvolgende beurs is op zondag 14 juni 2026.**

7. 6. Herdenking bij Wassenaarse Slag 2026

Fotografie Wil van Elk 2026

Op vrijdag 27 februari j.l. werd bij het Monument aan de Wassenaarse Slag de jaarlijkse herdenking gehouden voor de 6 Fuseliers Marins Français du Commando Trépel (Marine-Commando's), die in de nacht van 27 op 28 februari 1944 tijdens een riskante verkenningssmissie, om het leven kwamen.

Van de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO) namen de volgende Veteranen deel aan deze herdenking, n.l. de heren Ab Catsman, Bert Hermans, Willem van den Houten en Piet van Leeuwen. Verder was deze keer ook de "Hoffotograaf der Veteranen", de heer Wil van Elk aanwezig, om de plechtigheid voor het nageslacht vast te leggen én voor de Nieuwsbrief natuurlijk.

De uitnodiging voor deze herdenking werd weer ontvangen van de Commando Vereniging Zuid-Holland, die al een aantal jaren deze herdenking organiseert en kwam, via de Koninklijke Bond van Wapenbroeders (KBvW), bij de SVO-leden terecht.

In de beginjaren van de herdenking werd deze nog georganiseerd door het Korps Mariniers, want het ging hier tenslotte om Marine-Commando's, maar om één of andere onduidelijke reden, werd de herdenking later overgenomen door het Korps Commandotroepen. In het verleden is de voorzitter van de SVO, de heer Joop Verdonk hier nog als Kapitein der Mariniers parade-commandant geweest en stond er een erewacht van het Korps Mariniers. Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard was hier ook bij aanwezig! Nu was de parade-commandant de Majoor der Commando's b.d. Bert Delleman en werd de erewacht o.m. gevormd door Franse Marine-Commando's.

Om 09.45 uur arriveerden de SVO-leden op het parkeerterrein "De Zeelust" bij de Wassenaarse Slag en meldden zich bij de heer Leen Nobels, de ceremoniemeester van deze herdenking en bij de voorzitter a.i./secretaris van de KBvW, de heer Hans Taa. Vervolgens werden zij van koffie c.q. thee voorzien in een grote tent, die was opgesteld tegenover het monument, terwijl ze werden geïnstrueerd over de latere opstelling, die tijdens de herdenking zou worden ingenomen. In de tent was het aangenaam warm door enkele grote verwarmingseenheden.

Niet alleen de Veteranen van Oegstgeest waren aanwezig, maar ook leden van andere Verenigingen en Stichtingen, zoals het Contact Oud Mariniers (COM), de Identiteitsgroep Marinier-Commando, de Unie van Nederlandse Veteranen (UNV), de Koninklijke Bond van Wapenbroeders (KBvW), de Oud-Commando Vereniging (VOC) en vele andere vertegenwoordigers van de Krijgsmacht. Ook waren er diverse buitenlandse militairen en was er een bonte stoet van uniformen. Gedurende de wachttijd werden er aangename gesprekken gehouden en ging de SVO-vertegenwoordiging op de foto met een aantal (gemaskerde) Franse Marine-Commando's.

Om 11.00 uur traden de deelnemers aan en vormden een erewacht, naast een eenheid van Franse Marine-Commando's die speciaal uit Frankrijk waren over gekomen.

De Nederlandse (oud)Commando's vormden een aparte erewacht. Verder waren er een aantal stoelen voor de genodigden en voor de (militaire) deelnemers op leeftijd. Een aantal speciale genodigden, hadden al op de gereedstaande stoelen plaatsgenomen.

Fotografie Wil van Elk 2026

Om 11.10 uur werd een herdenkingsrede uitgesproken door de heer Rob Mes, oud-voorzitter van de Oud-Commando Vereniging Zuid-Holland. Hij vertelde nogmaals in het kort, wat zich hier tijdens de nachtelijke landing had afgespeeld. Ook de heer Laurens van Doeveren, locoburgemeester van de Gemeente Wassenaar hield een toespraak en verder de Consul-Generaal van Frankrijk, mevrouw Catherine Feullet, die nogmaals benadrukte, dat vrijheid niet vanzelfsprekend is en die verder alle aanwezigen bedankte, voor het feit dat deze herdenking nog steeds mogelijk is. Alle toespraken werden in drie talen uitgesproken, n.l. Nederlands, Frans en Engels. Omstreeks 11.30 uur werd het dodenappèl gehouden en volgde de kransleggingen.

De eerste kransen werden gelegd door de Locoburgemeester van de Gemeente Wassenaar gevolgd door de Consul-Generaal en de Militaire Attaché van dat land, een Brigade-Generaal van het Franse Leger. Aansluitend blies een hoornblazer van het Douane-Orkest (die de plechtigheid muzikaal begeleidde), de taptoe en werd een minuut stilte gehouden. De deelnemers van de beide erewachten -en de andere militaire aanwezigen- brachten de eregroet. Door een viertal jonge mensen van een Stichting werden ook de namen van de omgekomen Franse Marine-Commando's

voorgelezen. De Paradedecommandant liet de beide erewachten wederom de houding aannemen, waarna het Franse Volkslied (de Marseillaise) werd gespeeld en de Franse vlag van halfstok naar de top werd gehesen. Daarna volgde het Wilhelmus, terwijl de Nederlandse vlag van halfstok naar boven werd gehesen. Terwijl de erewachten weer op de plaats rust stonden, werden -om 11.35 uur- de andere kransen gelegd, door o.m. vertegenwoordigers van de Duitse, Belgische, Amerikaanse en Canadese Ambassade. Er werd ook een krans gelegd door een afvaardiging van het NATO-Hoofdkwartier in Brunssum. Enkele (oud)leden van het Franse Vreemdelingen Legioen legden een krans, alsmede diverse Nederlandse Stichtingen en Verenigingen, waaronder uiteraard de Koninklijke Bond van Wapenbroeders.

Tegen 12.00 uur werd de plechtigheid beëindigd en bedankte de ceremoniemeester de aanwezigen voor hun komst en interesse. Vervolgens begaven de aanwezigen zich naar het Strandpaviljoen "De Badmeester", aan de Wassenaarse Slag no. 15, waar hun de lunch, in de vorm van o.m. een kop erwtensoep en koffie en thee werd aangeboden. Ondanks dat de regen gelukkig was uitgebleven (op een miezerig klein buitje na), zorgde het lange stilstaan en de leeftijd van de meeste erewachtleden er voor, dat de heuvel naar het Strandpaviljoen met enige "stramheid" genomen moest worden.

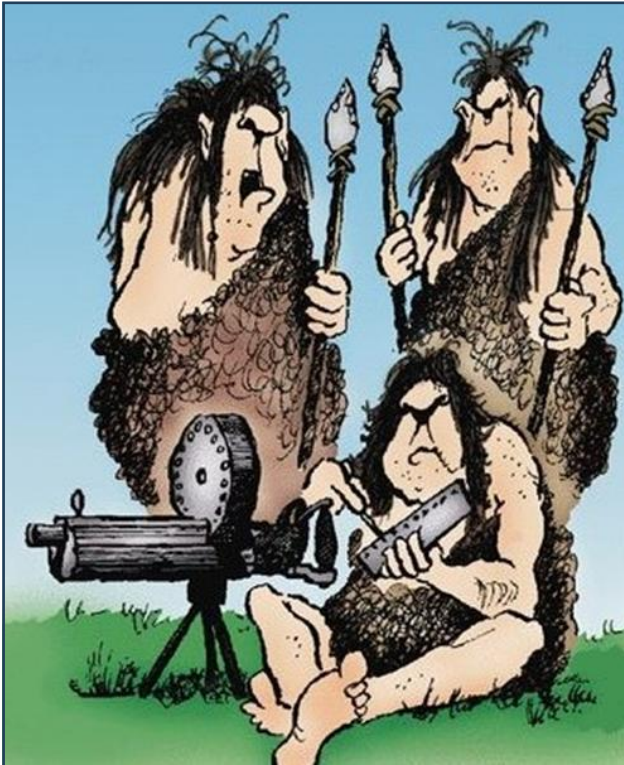

De verwarming binnen in “De Badmeester” en de kameraadschappelijke sfeer, zorgen er voor, dat het leed weer snel werd vergeten.

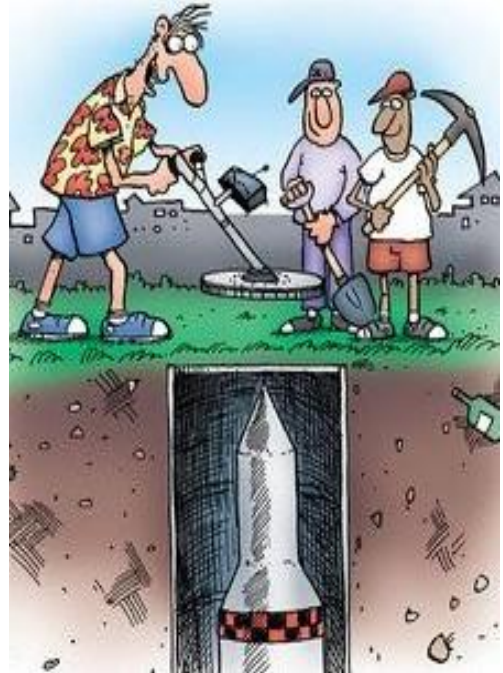
In het Strandpaviljoen werd nog een tijdje genoeglijk gepraat met een aantal andere deelnemers, waarna -om 12.45 uur- afscheid werd genomen van de aanwezigen en de SVO-vertegenwoordiging terugkeerde naar Oegstgeest, terugziend op een waardige herdenking en een ervaring rijker, waar toch zo'n 200 gasten aan hadden deelgenomen.

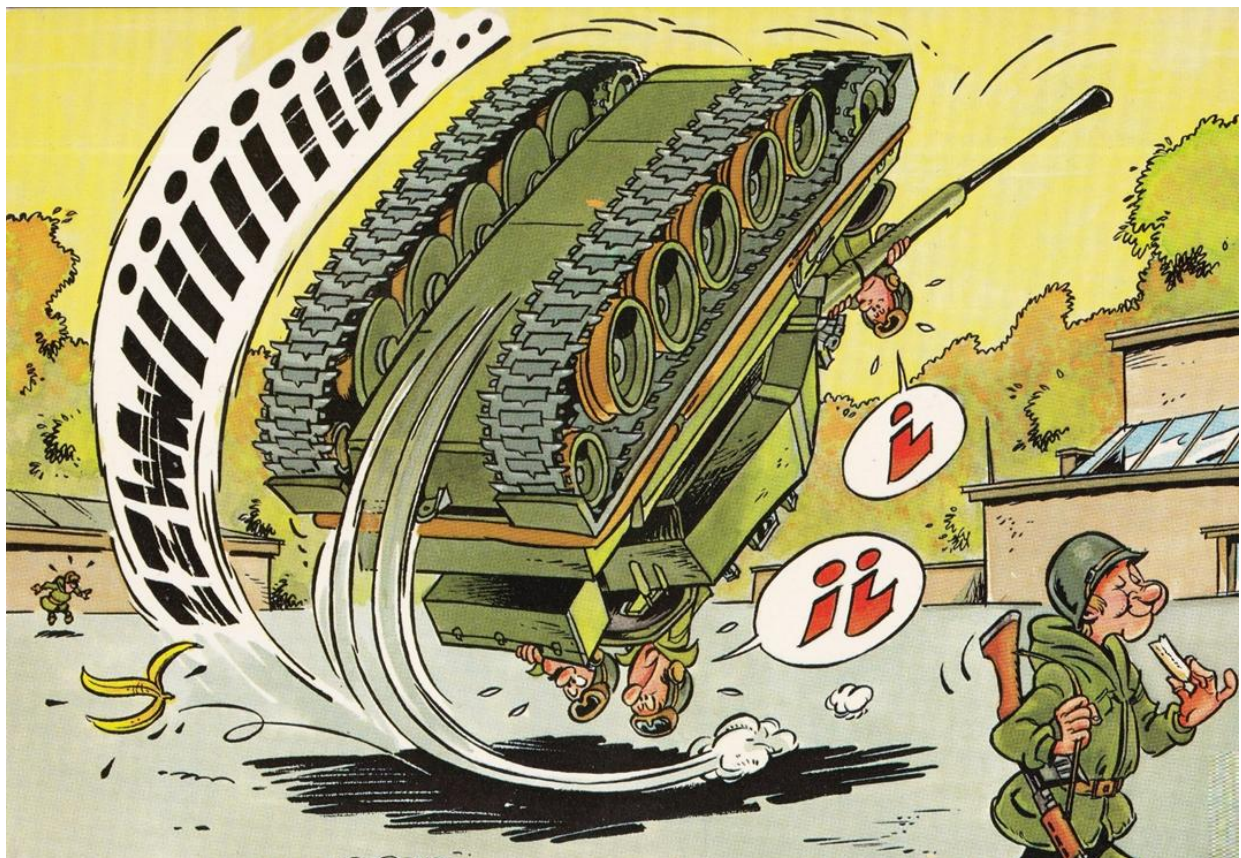
8. Humor in Uniform

“Ga je mee vechten, of blijf je weer de hele dag stomme dingen uitvinden?”

“Okay! Hier hakken, ik denk dat we ‘n ander muntje hebben gevonden!”

9. Foto-collage

Social Wapenbroeders ZH

Stolpersteine Oegstgeest

Veteranencafé februari 2026

Herdenking Wassenaarse Slag

